

zuje-li pouze nové hražení při zahradě nebo jiném pozemku nezastavěném. Z toho, že Ferd. Št. podél zahrady zřídil nové hražení, nelze tedy ještě dovozovati jeho povinnost, založiti podél tohoto hražení také chodník.

Stížnost ovšem namítá, že toto hražení dlužno pokládati za součást novostavby domu čp. 69, a opírá toto tvrzení jednak o stav. konsens z 21. června 1922, jednak o usnesení obce blíže nevyznačené, že v ulicích stavěti se mají domy se zahradami v předu nebo vedle domu.

V prvním směru bylo však již shora poukázáno k tomu, že stav. povolení z 21. června 1922 na parcely č. kat. ... se nevztahuje a nijak nedává na jevo, že by tyto parcely pokládalo za součást staveniště domu čp. 69; také není v něm nikde zmínky o tom, že by stavebník byl povinen na těchto parcelách v souvislosti s novostavbou zříditi zahrádku, ani se v něm neděje zmínky o zřízení ohradní zdi podél oněch parcel. Tvrzení stížnosti, že zřízení této zdi bylo předmětem komisionelního jednání a stav. povolení ohledně novostavby čp. 69, je v rozporu se spisy. Za tohoto stavu a vzhledem k tomu, že hražení podél parcel č. kat. ... nenalézá se na staveništi domu čp. 69, nýbrž na parcelách docela samostatných, na které konsens z 21. června 1922 se nevztahoval, nelze také zmíněné hražení pokládati v stavebně-právním smyslu za součást domu čp. 69.

Pokud pak se týče shora zmíněného všeobecného usnesení obce, stavěti domy se zahrádkami, jehož obec ostatně blíže necituje, mohlo by míti význam nanejvýš jenom tehdy, kdyby bylo došlo výrazu v stav. konsensu, to jest, kdyby v tomto konsensu bylo bývalo alespoň vyznačeno, že stav. úřad zřízení zahrady na parcelách č. kat. ... pokládá za splnění povinnosti, jež usnesením oním stavebníkům se ukládá, což však se nestalo.

Z § 22 stav. ř., jehož se stížnost dovolává, nelze pro sporný případ dedukovati ničeho, poněvadž povinnost dle § 92 stav. ř. zříditi chodník, je povinností docela samostatnou, která s povinností postupu pozemku pro ulici dle § 22 stav. ř., náležející parcelantu resp. jeho právnímu nástupci při realizaci parcelačního povolení, nemá naprosto nic společného.

Č. 5984.

Stavební právo (Praha): * Zem. správní výbor jest podle § 4 stav. ř. pro Prahu oprávněn odepříti schválení plánu polohy, jak byl obcí usnesen, není však — mimo případ rozhodování sporu vzešlého o plánu polohy mezi obcemi — oprávněn plán ten měniti.

(Nález ze dne 22. října 1926 č. 12.468.)

V ě c: Obec hlavního města Prahy proti zemskému správnímu výboru v Praze o plán polohy.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vyhláškou z 15. února 1923 vyložen byl podle § 4 stav. ř. pro Prahu návrh nového plánu polohy pro ulici ... a část ulice ...

v němž v souvislosti s novou čarou regulační upuštěno od dosavadní předzahrádky před budovou ... Nař. výnosem zsv, dohodnův se se zsp-ou, schválil tento návrh, ale s výhradou, že i po zboření sousedních domů bude mezi ulicí ... a budovou ... zachována zahrádka v šíři 2 m, opatřená dosavadním plotem. Mezitím min. veř. prací výnosem ze 7. ledna 1924 potvrdilo na základě § 10 zák. z 5. února 1920 č. 88 Sb. regulační a zastavovací plán pro totéž území, vypracovaný státní regulační komisí, v němž zmíněné předzahrádky jsou vypuštěny.

Stížnost podaná obcí pražskou do svrchu uvedeného usnesení navrhuje zrušení jeho pro nezákonnost, poněvadž jednak zsv není oprávněn plán polohy obcí usnesený měniti, jednak změna zsv-em stanovená odporuje plánu zastavovacímu, potvrzenému min. veř. prací, a usnesení porušuje tudíž předpis § 15 zák. č. 88/1920 Sb.

Nss shledal stížnost důvodnou:

Podle § 4 stav. ř. pro Prahu přísluší usnášeti se o plánu polohy ob. zastupitelstvu; zsv ve shodě se zsp-ou plány tyto potvrzuje, a jenom tehdy, vzejdou-li za příčinou sdělení plánů polohy neshody a spory mezi jednotlivými obcemi, o věci rozhoduje. Z tohoto znění zákona, jenž klade proti sobě potvrzování a rozhodování, oprávnění zv-u rozhodovati omezuje na případy sporů a neshod mezi jednotlivými obcemi, jest patrné, že mimo tento případ přísluší zv-u toliko plán polohy potvrditi, schváliti. V pravomoci schvalovací obsažena jest však — jak plyne z pojmu schválení, potvrzení — toliko příslušnost schvalovacího orgánu, aby svým projevem akt schvalovaný doplnil a dodal mu tak plné právní účinnosti, nikoli také příslušnost samostatně ve věci disponovati. Jest tedy zsv ovšem oprávněn plán polohy, jak obcí byl usnesen, potvrzení odepřít, není však příslušným dekretovati jeho změnu a tak na místo obce samostatně disponovati.

Poněvadž zsv v daném případě předložený mu plán polohy schválil toliko s výhradou, a v podstatě tedy sám dekretoval jeho změnu, překročil meze své kompetence §em 4. stav. ř. mu přiznané a jest tedy nař. usnesení nezákonné. Bylo je proto již z tohoto důvodu v základě § 7 zák. o ss zrušiti, nehledíc ani k tomu, zda změna zsv-em dekretovaná byla by přípustna vzhledem k tomu, že jest v rozporu se zastavovacím a regulačním plánem již před vydáním nař. rozhodnutí státní regulační komisí usneseným a min. veř. prací podle § 10 zák. č. 88/1920 potvrzeným (§ 15 cit. zák.).

Č. 5985.

Samospráva obecní: I. * Dozorčí oprávnění podle § 7, odst. 3 ob. fin. nov. č. 329/1921 přísluší dohlédacímu úřadu i tehdy, když ani proti rozpočtu obecnímu nebylo podáno odvolání, ani nejde o povolení obecních přírážek. — II. O mezích instančního resp. dozorčího oprávnění nadřízených úřadů samosprávných ve věci obecního rozpočtu.

Ústavní práva politická. — Administrativní řízení: III. * Použití § 132 ústavní listiny jest podmíněno vydáním zákona slíbeného v § 133 úst. listiny.

(Nález ze dne 22. října 1926 č. 14.000.)